

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 130

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἔτησι καὶ προκλήρωται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπισημίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις ἐπιχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἕ σελος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Σύζυγος τοῦ Διαδόχου τῆς Ἀγγλίας

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Διάδοχος τοῦ Ἀγγλικῶς Θρόνου

Ο ΠΡΙΓΚΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς πριγκίπισσας τῆς Ουαλίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῶν γάμων αὐτῶν. Ὁ πριγκῆψ τῆς Ουαλίας, ὃν δὲν προτιθέμεθα νὰ βιογραφῶμεν ἐνταῦθα, εἶνε ἐκ τῶν εὐτυχῶν τοῦ κόσμου τούτου. Γεννηθεὶς εἰς τοὺς πόδας ἐνὸς τῶν μεγίστων θρόνων, ζῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυεσῶν ἀπολαύσεων τῶν μεγάλων τοῦ πολιτισμοῦ κέντρων, σύζυγος γυναικὸς ἀρίστης καὶ πατρὸς ὠραίων τέκνων, ὁ διάδοχος τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος ἀποδεικνύει μίαν ἐπιφορὰν, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν εἶνε τὸ γῆρας τῶν προσωπικῶν ἀγώνων. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραλείψωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι οὐδέποτε ἡ τύχη ἔφερον ἐπὶ τῶσον ὑψηλῆς θέσεως πρόσωπον ἑναρετώτερον καὶ ὡς ὅλας τὰς ἐπόψεις εὐγενέστερον τῆς Πριγκίπισσας τῆς Ουαλίας.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐν γεγονόσ ἀξιωμακτικῶν συνέβη κατ' αὐτάς, καὶ ὀφείλομεν πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ τὸ ἀναφέρωμεν. Διὰ Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκπύρην ἡ λήξις τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν τῆς β' συνόδου. Φυσικὴ εἶνε ἡ ἐρώτησις, διατί νὰ κηρυχθῆ ἡ λήξις τῶρα, ἐνῶ πρὸ μηνῶν ἔπαισαν τῆς Βουλῆς αἱ συνεδριάσεις καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὀριζομένη προθεσμία πρὸς διάρκειαν ἐκάστης συνόδου ἐπίσης παρήλθε πρὸ πολλοῦ. Φυσικὴ ὅμως ἐπίσης εἶνε καὶ ἡ ἀπάντησις. Ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο νὰ λήξῃ ἐνόσφ διήρκει ἡ Ἀπόκρως ἐνόσφ ἐφαίνοντο μασκαράδες εἰς τοὺς δρόμους, ἡ Βουλὴ καίπερ μὴ συνεδριάζουσα, ὑφίστατο αὐτοδικαίως.

Καὶ — σύμπτωσις ἀξιοπεριέργου — ἐνῶ ἐκηρύσσεται ἐπισημῶς ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος, ἐν ἄλλοις λόγοις ἡ παρασυναγωγὴ τῆς Βουλῆς, ἐπανελάμβανε τὰς ἐργασίας του, διακοπιέσας παραδόξως κατὰ τὰς Ἀπέκρως τὴν Κυριακὴν τὴν λεγομένην τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄλλ' ἡ συνεδρίασις τοῦ Συλλόγου περιωρίσθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, καὶ οἱ ῥήτορες περιέγραψαν μὲ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Διότι, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος ἀπὸ τινος χρόνου δεικνύουν ἰδιαιτέραν τάσιν καὶ ἀδυναμίαν περὶ τὸ ζωγραφίζειν.

Τοῦτο ἦτο τὸ ἰδιόζον καὶ ἀξιοσημείωτον εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἐσημειώθη κατ' αὐτὴν ἡ εἰς τὸν ἐνεργὸν πολιτικὸν βίον ἐμφάνισις τοῦ κ. Στούπη, ἐνὸς τῶν ρητόρων τῶν κατακεραυνωσάντων τὴν δικαιοσύνην διὰ τὴν ἀδράνειάν της. Καὶ ἡ συνεδρίασις καὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Συλλόγου, φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ νέου τούτου πρωταγωνιστοῦ, ἐνὶ λόγῳ δὲ τὸ σωματεῖον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἠδύνατο κάλλιστα ν' ἀποκληθῆ Σύλλογος Στούπη. Ὁ τονισμὸς τῆς λέξεως ἀφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀναγνώστου.

Ὁ ἀγορεύσας κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην τοῦ Συλλόγου προσεκληθῆ εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐξητάσθη ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ ἧς ἠγόρευσε. Καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν μὲν οὐδὲν εἶπε, διότι οὐδὲν ἐγίνωσκε, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ μεθ' ὑπερηφανείας πρὸς τοὺς φίλους του κατὰ τὴν προσεχῆ τοῦ Συλλόγου συνεδρίασιν :

— Ἴδού, χάριν τῆς ὑποθέσεως τῆς κλοπῆς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, ἔγεινα μάρτυς!

Τὰ ἐν Ρουμανίᾳ κατορθώματα τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Βρατιάνου ἠλέκτρισαν τὴν ἐδῶ Ἀντιπολίτευσιν. Μετὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν τηλεγραφημάτων, ἠκούσθη εἰς τὸν μᾶλλον ἀδικιλλάκτων ἡγετῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ψιθυρίζων :

— Τίποτε δὲν θὰ κάμῃ ἡ ἰδική μας ἀντιπολίτευσις, ἂν δὲν ἀποφασίσῃ καὶ αὐτὴ νὰ γείνη Ρου... μαριακή!

Τὰ ἐγκλίμια τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης. Ἐπευφημήθη κατὰ τὴν τελετὴν ἡ βραχεῖα προσφώνησις τοῦ κ. Ρενιέρη, ὑπομινησκούσα, ὅτι εἰς τὴν ἀρχαιοτητα ἴδρου πλουσίας βιβλιοθήκας οἱ Πτολεμαῖοι καὶ οἱ Ἄτταλοι. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν μίαν μικρὰ παρατήρησιν πρὸς τὸν σοφὸν διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς ἄλλοτε διὰ τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ μουσεῖα ὑπῆρχον Ἄτταλοι, σήμερον ὑπάρχουν... Ἄτταλοι!

Τὴν ὄραν καθ' ἣν ἐκυλίετο βαρὺς ὁ λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος ἐπὶ τῶν κατατεθέντων εἰς τὰ θεμέλια τῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τὴν τελετὴν, εἰς πολλοὺς τῶν παρεστώτων ἐπέληθεν ἡ μελαγχολικὴ ἰδέα, ὅτι τὰ μόνον ἀσφαλῆ ἐν τῇ νέᾳ Βιβλιοθήκῃ νομίσματα θὰ ἦσαν τὰ τετραμμένα ἐκεῖνα ὑπὸ τὰ θεμέλια.

Τελευταῖαι ἀπηγήσεις τῆς Ἀπόκρως. Ἐν Μεσολογγίῳ ἔσχον τὴν παραδόξον ἰδέαν νὰ ὑποκριθῶν μερικοὶ προσωπίδοφοροι τοὺς χωροφύλακας. Οἱ συναδέλφοι τοῦ Καλπούζου ὠργίσθησαν διὰ τοῦτο καὶ παρ' ὀλίγον νὰ συμβῇ ῥήξις μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ χωροφύλακων. Μὰ δι' ὄνομα Θεοῦ, τί ἰδέα ἦτο αὐτὴ! παίζουν ποτὲ μὲ τὴν χωροφυλακὴν; Ἴδού ἀπεδείχθη ἔμπρῳτος, ὅτι ὄχι μόνον οἱ πραγματικοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ πλαστοὶ χωροφύλακες ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἐπικίνδυνοι.

Παραδοξότερα ἦτο ἡ ἰδέα ἐκείνων, οἵτινες ἐν Λαμίᾳ ἐσκέφθησαν νὰ παραστήσωσι τὴν μάχην τῆς Κούτρας μὲ ὅλα τῆς τὰ γνωστὰ καὶ πολυθρόνητα ἐπεισόδια. Ἄλλ' οἱ Λαμιαῖς ἔσχον καὶ δόσιν πρακτικοῦ πνεύματος, διότι ὡς βεβαιούσιν αἱ ἀναφέρουσαι τὸ γεγονός ἀνταποκρίσεις, τὸ θέαμα ἔληξε προσηκόντως μὲ ἀθρονα βροχὴν σαπρῶν λεμονίων.

Εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ νέου Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ὁ Βίσμαρκ παρεκάλει νὰ ἐξελειφθῇ ἡ λέξις συνεργάτης τοῦ ἀποθανόντος Αὐτοκράτορος, δι' ἧς ἐχαρακτηρίζετο, καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως ὑπηρετής. Ἄν ὁ Βίσμαρκ ἦτο ἕλλην πρωθυπουργὸς καὶ ἐλέγετο Τρικούπης, θὰ παρεκάλει ν' ἀντικατασταθῇ τὸ συνεργάτης διὰ τοῦ διορθωτῆς ἂν ἐλέγετο Παπαμιχαλόπουλος τότε αὐτοδικαίως ἡ λέξις θ' ἀντικαθίστατο διὰ τοῦ μελατωτῆς.

Ἄστος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ «Ἵποψήφιος» τοῦ γηραίου Κερκυραίου μουσικοδιδασκάλου ἐπέτυχε κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀθηναίῳ θεάτρῳ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἡ ἀκριβέστερον διὰ πλειψηφίας. Καὶ οὕτως ἀνεκηρύχθη, ἂν οὐχὶ βουλευτῆς, ὡς ἠύχτο ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐκθέτων πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ πρόγραμμά του, ἀλλὰ καὶ τι καλλίτερον ἀνεκηρύχθη... τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν μελοδράμα, ὅπερ ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, καὶ ἀναβιβάσθη ἐτιμήθη καὶ ὑπὸ πολλοῦ καὶ ὑπ' ἐκλεκτοῦ κόσμου, καὶ τιμήθη ἠκούσθη μετ' ἀδικιλλάκτου προσοχῆς, καὶ ἀκούσθη προὐκλίεσεν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ φρενητιώδη χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς φρενητιώδεις ἐμφανίσεις τοῦ κ. Σύντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ὁ «Ἵποψήφιος» τοῦ κ. Σύντα εἶνε κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν πολλῶν καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ὀλίγων, ἀξιόλογον ἔργον, μελωδικὸν καὶ εὐστροφον, ἁρμονικῶς διακυμαινόμενον μετὰ τῶν περιπαθῶν καὶ φαιδρῶν τῶνων. Αἱ ἐν αὐτῷ ἐρωτικαὶ θυμωδία, χορικά τινα ἄσματα καὶ τινες κομικαὶ μονωδία, συνοδεύομενοι ὑπὸ ἐντέχνου ὀργανικῆς ἁρμονίας, ἐκρίθησαν ὡς λίαν ἐπιτυχεῖ δειγμάτων μουσικῆς δεξιότητος, ἰδίως ἐν τῇ πρώτῃ πράξει. Ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐνίοτε ἀναπολεῖ ἄγαν ζωηρῶς ξέναν μελίμακτα, ἰδίως τὰ τοῦ Ροσσίνι· ἀλλ' οἱ εἰς μουσικὴν ἀπευθύνοντες τὴν διάκρισιν ταύτην λησμονοῦσιν ὅτι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ δημιουργικώτερα καλλιτεχνικὴ παραγωγή δὲν δύναται νὰ ἀποστῇ ὅλως τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀναμνήσεων, πολλῶ μᾶλλον τὴν ἐν λόγῳ ἐπίδρασιν θὰ ὑφίστατο ἀπόπειρα Ἑλληστος ἐν χώρα, ἣτις στερουμένη ἰδίως καλλιτεχνικῆς ἀτμοσφαιρας, δὲν δύναται μέχρι τίνος νὰ παράσῃ ἡ καλλιτέχνης, οἵτινες αἰσθάνονται καὶ σκέπτονται κατὰ τὰ ξένα πρότυπα μᾶλλον ἢ ἦττον δουλικῶς.

Ἄλλ' ἂν ἡ ἀναπόλησις τοῦ Ροσσίνι ἐν ταῖς ἁρμονικαῖς μελωδίαις τοῦ «Ἵποψήφιου» παρέσχεν εἰς τινὰς ἀφορμὴν νὰ ἐπιδείξωσι τὰς μουσικὰς τῶν γνώσεις εἰς τὸ πολὺ κοινὸν τῆς πλατείας, τῶν θεωρείων, πρὸ πάντων δὲ τοῦ ὑπερφύου παρέσχεν ἀφορμὴν νὰ ἐκραγῶσιν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπιδοκιμασίας καὶ μονονουχί εἰς ζητωκραυγὰς. Ἡ δημῶδης χροιά, ἡ ἐπιχρῖουσα μέρη τινὰ τοῦ μελοδράματος, καὶ οἱ κρότοι τοῦ κλαυδίου, ἐκφραστικώτατα χρησιμοποιηθέντες ἐν τῇ ἐπι σκηνῆς ὑποδοχῇ τοῦ «Ἵποψήφιου», δικαίως κατεγοήτευσαν τὸ κοινόν ὡς φιλόμουσοι καὶ φιλόμοιοι, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὡς Ἕλληνας.

Ἄλλ' ὑπὸ ἄλλην τινὰ ἐποψιν, ἀνεξαρτήτως τῆς μουσικῆς ἰδιοφυίας τοῦ ἔργου, παρετηρήσαμεν ἐν αὐτῷ δύο ἀξιοσημείωτα στοιχεῖα πρωτοτυπίας. Πρῶτον παρετηρήσαμεν, ὅτι ἐκάστη τῶν τριῶν πράξεων ἐξ ὧν ἐκεῖνο σύγκειται κατέχει βαθμίδα ἀντιστρόφως ἀνάλογον τῆς σειρᾶς τὴν ὅποιαν κατέχει. Ὑπομονὴ, καὶ ἐξηγουμένα. Συνήθως τὸ forte τοῦ συγγραφῆως, τοῦ μελοποιῆ, τοῦ καλλιτέχνου αὐξάνει καθ' ὅσον προβαίνει ἐπὶ τὸ ἔργον συνήθως αἱ τελευταῖαι πράξεις τοῦ δραματογράφου ἢ τοῦ μελογράφου, αἱ τελευταῖαι σελίδες τοῦ συγγραφῆως εἶνε αἱ ὠραιώτεραι. Ὁ κ. Σύντα ὑπέστη τὸν νόμον αὐτὸν ἀντιθέτως ἢ πρώτη πράξις, εἶνε ἡ καλλίστη ἢ δευτέρα ὀλιγώτερον καλὴ ἢ τρίτη ὑπολείπεται ἀμφοτέρων. Ἡ Μούσα τοῦ κ. Σύντα,

ἂν ἔχη γλυκεῖαν τὴν φωνήν, δὲν ἔχει ὅμως γερὰ τὸ πόδιον πολὺ κουράζεται εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου της.

Ἐπίσης ἕτερον στοιχεῖον πρωτοτυπίας ἀποτελεῖ ἡ δημοτικότης μερῶν τινῶν τοῦ Ἵποψήφιου, πρὶν ἢ αὐτὸ τὸ μελοδράμα καταστῆ δημοτικόν. Δυσχεροῦς οὔσης τῆς παραστάσεως αὐτοῦ ἐπὶ θεάτρου, τὰ μέλη του ἐχρησιμοποιήθησαν καταλλήλως εἰς τραγούδια, ἀποτελοῦντα τὸ χάριμα πάσης ἐπτανησιακῆς καντάδας. Οὕτως ὁ μελοποιὸς τοῦ «Ἵποψήφιου» κατέστη εἶδος τι Ἀχιλλέως Παράσχου, γνωσθέντος καὶ ἀγαπηθέντος ὡς ποιητοῦ, πρὶν ἢ ἐκδώσῃ Ἄστυα.

Διὰ τὰς λοιπὰς λεπτομερείας τῆς παραστάσεως τοῦ «Ἵποψήφιου», διὰ τὸν ὠραῖον κόσμον τὸν φοιτήσαντα ἐν τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν αἰουδῶν, διὰ τὴν εὐεργετικὴν τοῦ τόσον ἐπιτυχῶς διευθύναντος τὴν ὀρχήστραν κυρίου Λαμπιέρ δὲν προσθέτομέν τι, ὑποθέτοντες ὅτι πρὸ τοῦ Ἄστυος, προσέτρεξαν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας.

Παρητηρήθη οὐχ ἦττον ἡ ἔλλειψις τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἠδύνατο διὰ τῆς παρουσίας του νὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἐν γένει ἐπιτυχίαν τοῦ Ἵποψήφιου. Φίλος αὐλικὸς ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν εἰπών, ὅτι ἡ Βασιλεία πρέπει νὰ ἴσταται πολὺ ὑψηλὰ καὶ νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ οὐδένα Ἵποψήφιον.

Ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θὰ ἐπέτύγχανε, διότι εἶχε τοιοῦτο ρεῦμα... ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ φορέσωμεν καὶ τὸν ἐπενδύτην μας.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ὁμολογουμένως συνετέλεσε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ αἰώνιος Ἵποψήφιος κ. Κυριακός.

Μεγάλως ὅμως ἐλύπησε πάντας ἡ ἀναληθία τοῦ κοινοῦ. Κατὰ τὴν δευτέραν παράστασιν δὲν ἦσαν οὔτε ξήντα ἄνθρωποι.

Ἐσφαλμένως ἐγράφη ὑπὸ τινῶν συναδέλφων, ὅτι ὁ κ. Σύντα προτίθεται νὰ μελοποιήσῃ τὴν Γαλάτειαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλειάδου καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας, θὰ μελοποιήσῃ τὸν Συναβαλιώτην.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καὶ τὸ ἔργον εἶνε κάλλιστον καὶ μετὰ πολλῆς τῆς δεξιότητος ἐξετελέσθη. Τὸ Ἄστυ ἀποτίνον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν γνωστὸν Ἕλληνα μουσουργὸν πρὸ πολλοῦ ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Σύντα. Τοῦτο ἂς μὴ νομισθῆ, ὅτι εἶνε reclame καθ' ὅσον τὰ φύλλα ἐκεῖνα ἐξήντηθησαν μέχρις ἐνός.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πρὸς τὸ παρὸν κανένα σπουδαῖον δὲν συμβαίνει, ὁ Ποστολάκας μόνον φυλακισμένος μένει, ὁ φύλαξ τοῦ Μουσείου, ὁ νομισματογνώμων, ποῦ πάντα μ' ἕνα σάλι ἐφαίνεται ἄστυν δρόμον, καὶ ἦτο ὄντως τύπος τιμῆς καὶ εὐδαιμονίας μακρὰν τῆς τύβης ἄλλων, μακρὰν τῆς κοινωρίας.

Τὰ τοῦ δακτυλιδίου ἀκόμα εἶνε σκοδρα καὶ γίνεται ἀντάρα καὶ ἀνακατασοῦρα, καὶ δὲν ἔμπορεῖ κανένας ὅτ' ὁ μέλλον γὰ προΐδη τί διάβολο θὰ γίνῃ μ' αὐτὸ τὸ δακτυλίδι, ἀλλ' ἔως γὰ τελειώσῃ τὸ τόσο νταραβέρι αὐτὸ εἰς τοῦ Ζωγράφου λαμποκοπᾷ τὸ χέρι.

Ἀρχίζουν τοῦ Συλλόγου αἱ συνεδρίαί πάλιν καὶ ἐπαναστάσεις βλέπω καὶ πόλεμον καὶ ζάλην, καὶ ἀκόμα εἰς τὸ βῆμα τὸν δικηγόρον Στυοῦνην, προκατακλινοματῶν ὑποψηφιστήν, γὰ κατακραυρῶν τὸν τύραννον Τρικούνην μὲ ὀφθαλμοὺς πρὶνόνους καὶ γλῶσσαν δυνατήν.

Ἐνῶ δὲ ἀκόμης τρέφῃ ὑψώνονται βιαίως ὁ λίθος κατετέθη ὁ ἀκρογωνιαίος καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῶν ἀδελφῶν Βαλλιάνων ἐν μέσῳ ἐγκωμίων καὶ ἔμνων καὶ παιάνων, ἐφ' ᾧ χαρὰν μεγάλην ἔχαρῃ ὁ καθείς, οἱ ἀναγνώσται ἔλοι καὶ οἱ φιλομαθεῖς.

Καὶ ἄμα κεισθῆ θὰ τρέξῃ ὁ Γιάννης καὶ ὁ Κώστας καὶ θὰ γεμίσῃ ἅλη ἀπὸ φιλαναγνώστας. Πλὴν πεποιθὸς ἴστων νέων Ρωμηῶν τὰς κεφαλὰς, ἴστην φιλομάθειάν των καὶ τὴν ἀνατροφήν, πιστεύω πῶς καὶ ταῦτες τὰς βίβλους τὰς πολλὰς θὰ τὰς σονφρῶσων ἔλας χωρὶς ἐπιστροφήν.

Καὶ ἔσως καὶ αὐτὴ γὰ μείνῃ χωρὶς σοφὰ χιουτάπια, χρυσοῦ Βιβλιοθήκη μὲ ἀδεγὰν ντουλάπια, καθὼς καὶ τὸ Μουσεῖον γῆ Μαδιάμ ἐράνη, καθὼς ἔ' ἀδεγάζουν ἔλα μὲ τρόπο καὶ ἀγάλη, καὶ τότε πᾶς ἔ' ἀρχίσουν γὰ χλαῖνε οἱ Βαλλιάνοι γιὰτὶ τὰ χρήματά των δὲν τὰφαραν στραγάλια.

Σουρπ

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μὴ πεταλούδα πλουμιστὴ ἴστων κῆπο φτερονίτσει
Καὶ σ' ἔνα ρόδο δροσερὸ τρεμονλιαστὰ καθίσει
Κουρεῖ μὲ πᾶθο-τὰ φτερά καὶ σκύβει σὰν γὰ θέλη
Ν' ἀφίσῃ λίγο χροῦδι της, γὰ πάρῃ λίγο μέλι.

Ὅταν τὰ χεῖλη θὰ κολλῶ στὸ ροδινοῦ σου στόμα
Προτοῦ γάλλῃ στὰ χεῖλη σου τὸ φίλημά μου ἀκόμα.
τὴν πεταλούδα τὴν τρελλὴ αὐτὸ θὰ μοῦ θυμίσῃ
Ποῦ σ' ἔνα ρόδο δροσερὸ τρεμονλιαστὰ καθίσει

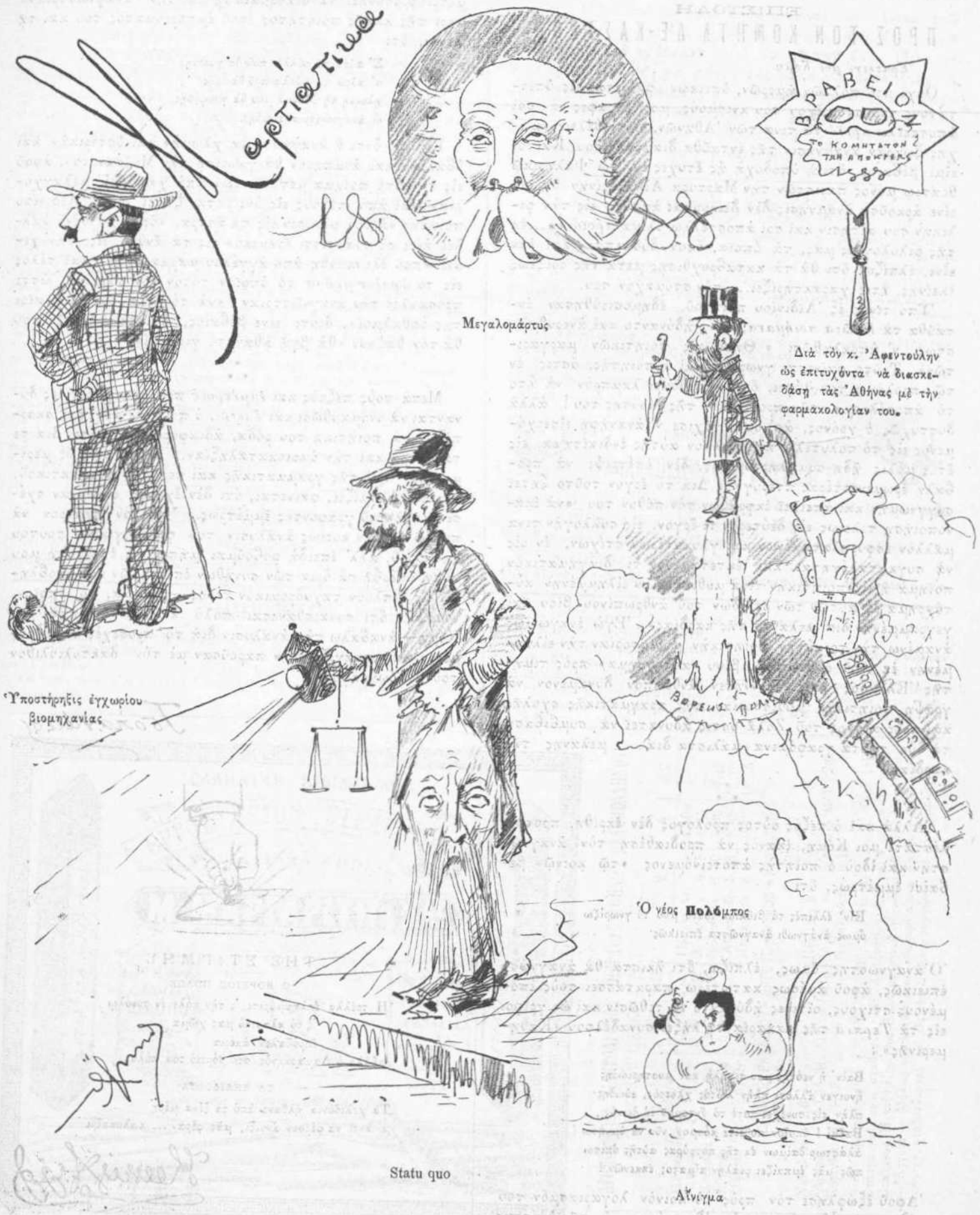
Γουδιερί

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ J. E. HARRISON

Ἡ δεσποινίς J. E. Harrison, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διατρίβει ἐν ταῦθα, εἶνε γνωστὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ πολλῶν ἀξιολόγων αὐτῆς φιλολογικῶν ἔργων. Ἰδιαιτέρως ἐνέκυψε περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ τῆς ἀρχαίας ἀγγειοπλαστικῆς, λίαν ἐνδιαφερούσας περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ποιήσασα ὀμίλιας. Μέλος τῆς ἐν Λουδίνῳ «Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας» καὶ διαφόρων ἄλλων φιλολογικῶν συλλόγων, ἡ δεσποινίς Harrison εἶνε πλήρης ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον. Ὅθεν παραστατικῆ τῆς ἐνθουσιώδους ταύτης διαθέσεως αὐτῆς, εἶνε τὸ ἔνδυμα τῆς Πηνελόπης, ὅφ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν αὐτῆς. Ἀξία λόγου πολλοῦ ἔργα αὐτῆς μεταξὺ πολλῶν ἄλλων εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς:

Μῦθοι τῆς Ὀδυσσεΐας ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τῇ γραμματολογίᾳ. Εἰσαγωγικὰ καὶ Μελέται περὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Διάφορα πρωτότυπα ἄρθρα περὶ τῆς μυθολογίας τῶν ἐπὶ τῶν ἀγγείων εἰκόνων δημοσιευθέντα ἐν τῷ Journal of Hellenic Studies καὶ ἐν τῷ Magazine of Art. Σκοπὸς τῆς εἰς Ἀθήνας ἐπισκέψεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε κυρίως ἡ μελέτη τοπογραφικῶν τιμῶν ζητημάτων, καθόσον ἀνέλαβε τὴν μεταφράσιν τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Πανουσιῶ (τῶν Ἀττικῶν) μετ' ἀρχαιολογικῶν σημειώσεων. Ἐν Ἀγγλίᾳ κυρίως διδοὶ ἀναγνώσματα περὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μυθολογίας ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσεῖῳ, ἐν τῷ τοῦ South Kensington καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Λιβερπούλης, Βερμινγκάμης καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ γὰ μεταδόσῃ τὸν ζῆλον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην.

επιτιμω

Μεγαλοάρτυς

Υποστέρησις ἐγχωρίου βιομηχανίας

Διὰ τὸν κ. Ἀφεντούλην ὡς ἐπιτυχόντα γὰ διασκεδάσῃ τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν φαρμακολογίαν του.

Ο νέος Πολέμπος

Αίγυμα

Statu quo

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΟΥΛΑΝΖΕ